

Advokátní komora musí prosadit zvýšení odměn znalcům aneb Kdo se bojí názorů profesora Pafka?

Přiznám se, že se jich nebojím. Pocházím totiž z lékařské rodiny. Tady však jde o jiný strach než o ten z bílého pláště, operačního sálu, narkózy a skalpelu. Jde tu o strach z názoru. Pavel Pafko, o němž musí každý vědět, kdo to je, nejméně od roku 1996, kdy prezidentu Havlovi odstranil zhoubný plicní nádor, se letos v březnu obrátil na advokátní komoru. Požádal ji o uveřejnění svého článku, jehož leitmotivem bylo upozornit na žalostně nízkou hodinovou odměnu znalců i poté, co se od začátku letošního roku dočkali nového zákona.

Komora článek uveřejnila. Ale až poté, co vyšel v Mladé frontě DNES, neboť pan profesor jí ho poslal též. Pafkovu žádost o uveřejnění Komora zprvu odmítla. „Rozhodl jsem, že Česká advokátní komora Váš článek neuveřejní, neboť by jej advokáti mohli vnímat jako útok proti své profesi, respektive jejímu odměňování,“ odepsal profesoru Pafkovi předseda Komory v obsáhlém dopise, zveřejněném zjara na Advokátním deníku v záložce Názory pod Pafkovým článkem.

Proč s odstupem půl roku píšu o tomto tématu? Protože považuji za důležité odlišovat názor od útoku. Vždyť právě v názorové rubrice Advokátního deníku Komora Pafkův článek nakonec uveřejnila, ač původně nechtěla. Jsem demokrat a liberál. Rád si přečtu i ty články, před nimiž mne advokátní komora hodlá chránit. O ochranu tohoto druhu však nestojím. Zavání cenzurou. Abych mohl s profesorem Pafkem (ne)souhlasit, musí se ke mně jeho názor nejdříve dostat. Tak jako mne zajímá jeho úvaha, zajímají mne i postoje ostatních k ní. Z toho vzniká diskurs, debata, diskuse. Neznám nikoho, kdo diskutuje tak rád a tak vášnivě jako advokáti. Bohužel, neměli o čem. Pafkův článek (naprosto) nevyšel.

„Demokracie je diskuse,“ říkával už TGM. Skutečný demokrat unese názor druhého, přestože s ním nesouhlasí, tedy i když mu Pafkovo srovnávání tarifních odměn advokátů s těmi znaleckými nebude příjemné. K čemuž se hodí ještě jeden citát (nesprávně připisovaný Voltairovi, ve skutečnosti však pocházející od Evelyn Beatrice Hallové, autorky biografie Přátelé Voltaira): „Nesouhlasím s tím, co říkáte, ale až do smrti budu hájit vaše právo to říkat.“

Přístup advokátní komory nevpustit mezi advokáty názory profesora Pafka, aby je snad náhodou nevnímali jako útok na sebe samotné, mne překvapil i proto, že Komora před šesti lety zveřejnila na svém webu Pafkův článek Soudci, znalci a peníze sepsaný pro deník Právo na identické téma a s obdobnými příklady jako dnes. Tehdy neměla s publikací jeho názorů žádný problém, letos v březnu se však od ní pan profesor dočkal odmítnutí, o kterém bychom se nebyli dozvěděli, kdyby jeho článek hned druhý den nevyšel v Mladé frontě DNES a Komora na něj obratem nezareagovala. Čímž o dění ve své redakční kuchyni prozradila víc, než kdyby byla Pafkovu úvahu původně rovnou vydala.

Kdo pana profesora pozorně sleduje, ví, že na poddimenzované platy zdravotníků i na neadekvátní tarifní odměny znalců poukazuje několik let, ne-li desetiletí. Možná, že za ta léta přidal na důrazu. Možná, že tento dlouhodobě neřešený problém vysvětluje na čím dál bolavějších a jiným ne dvakrát příjemných příkladech. Ve svých názorech je však stále konzistentní. Jen se přesvědčte, kolik jeho

článků, rozhovorů a přednášek vám na toto téma nabídnou internetové vyhledávače. Úvaha, o jejíž vydání Komoru požádal, proto nebyla ojedinělým výkřikem, nýbrž další z mnoha, které na toto téma sepsal.

„Nejdřív si otevřel hospodu u silnice na Písek. Ale chodili mu tam lidi. Pak si najal hostinec na náměstí v Opočně. Zas mu tam chodili,“ vzpomíná v aktovce českého buditele a všeměla Jary Cimrmana Hospoda na mýtince hostinský na svého dědečka. S názorovými rubrikami i s tou na zpravodajském portálu Komory - Advokátním deníku, je to stejné: otevřete je, ale lidé vám do nich píší své názory. Pokud nekonvenují těm, které zastává redakce, řeší se to obvykle dovětkem, že názory v nich uvedené nevyjadřují její stanovisko. Což je přístup, který má k mým liberálním postojům k názorům druhých blíže než nezveřejnit vůbec nic.

Problém, na který profesor Pafko léta upozorňuje, vyžaduje dlouhodobý a opakovaný tlak advokátní komory na ministerstvo spravedlnosti. Zvýšení tarifních odměn znalců je totiž i v zájmu advokátů a jejich klientů. Čím lépe budou znalci placeni, tím víc jich bude znaleckou činností vykonávat a o to rychleji budou posudky hotové a soudní spory rozhodnuté.



JUDr. Tomáš Nahodil,
advokát

Text byl uveřejněn v EPRAVO.CZ Magazine 3/2021

Další články:

- [Proč musí obhájce u soudu mlčet?](#)
- [Advokátní úschovy a kolektivní vina](#)
- [Buřty, pivo a nenávisť](#)
- [Kolegialita jako klíč k úspěchu](#)
- [O co aktuálně usiluje vedení ČAK?](#)
- [O důstojnosti advokátního stavu](#)
- [O úspěchu restrukturalizace rozhoduje čas](#)
- [Stojí LL.M. za to?](#)
- [Verba docent ...](#)
- [Hodiny tikají každému](#)
- [Justice před soudem](#)